

فصلنامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی
سال بیستم، شماره ۶۴، زمستان ۱۳۹۱، صفحات ۱۴۸-۱۳۱

نابرابری و رشد اقتصادی در استان‌های کشور

محمود محمودزاده

استادیار اقتصاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزکوه
mahmod.ma@yahoo.com

سیامک علمی

دانشجوی دکترای علوم اقتصادی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران
siamakelmi@yahoo.com

هدف این مقاله، تجزیه و تحلیل آثار نابرابری درون استانی بر رشد اقتصادی استان‌های کشور با استفاده از عوامل اقتصادی، جغرافیایی و تکنولوژیکی در چارچوب مدل رشد اقتصادی پایدار و با استفاده از داده‌های تلفیقی طی دوره زمانی سال‌های (۱۳۸۶-۱۳۷۹) است. نتایج نشان می‌دهد سرمایه فیزیکی و انسانی، شبکه‌های ارتباطی، بازبودن اقتصاد، ساختار صنعتی، نرخ رشد جمعیت و دسترسی به آبراه‌ها، واقع شدن در مرزهای جغرافیایی و دوری از مرکز کشور تأثیرگذارترین متغیرها بر رشد اقتصادی استان‌ها هستند. همچنین، وجود همگرایی بین استان‌ها تأیید می‌شود.

طبقه‌بندی JEL: D63, R11, J61

واژه‌های کلیدی: نابرابری، رشد اقتصادی، عوامل اقتصادی، عوامل جغرافیایی، فاوا.

۱. مقدمه

بحث رشد اقتصادی از دهه ۱۹۳۰ تا به امروز تحولات بسیاری را از لحاظ عوامل مؤثر بر رشد داشته است. در مطالعات و بررسی‌هایی که بر عوامل به‌وجودآورنده رشد اقتصادی صورت گرفته است کمتر از ۵۰ درصد رشد را به عوامل اصلی تولید (کار، سرمایه و زمین) و بقیه را به عوامل ناشناخته‌ای مانند تغییر تکنولوژی، افزایش بهره‌وری و عوامل جغرافیایی، فرهنگی و ... نسبت داده‌اند (عمادزاده و بکتاش، ۱۳۸۴). براساس گزارش بانک جهانی (۱۹۹۷)، متغیرهای مکانی و طبیعی بسیاری بر رشد اقتصادی کشورها تأثیر دارند که می‌توان به وسعت سرزمین‌های واقع در مناطق جغرافیایی گرمسیر، سهم جمعیت مناطقی که تا حدود ۱۰۰ کیلومتری کرانه ساحلی، درصد جمعیتی که در کشورهای محصور در خشکی زندگی می‌کنند، متوسط مسافت هوایی کشورها با مرکزی‌ترین مناطق اقتصادی، تراکم اسکان افراد در منطقه ساحلی و ... اشاره نمود.

بر این اساس، مجموعه نظریه‌های ارائه‌شده درخصوص دستیابی به رشد و توسعه اقتصادی را می‌توان به دو گروه اساسی تقسیم‌بندی نمود. یکی نظریه رشد متوازن و دیگری نظریه نامتوازن. نظریه رشد متوازن بیان می‌کند برای دستیابی به توسعه اقتصادی لازم است سرمایه‌گذاری در تمام فعالیت‌های اقتصادی و بخش‌های مختلف آغاز شود تا بخش‌های اقتصادی بتوانند به حمایت از یکدیگر بپردازند، اما از آنجا که این نظریه قادر به حل مسائلی چون کمبود سرمایه و کمیابی منابع نیست توسط طرفداران نظریه رشد نامتوازن مورد انتقاد قرار گرفت. از معروفترین راهبردهای آموزه رشد نامتوازن، راهبرد قطب رشد^۱ مشتمل بر دو اثر می‌باشد. یکی اثر تمرکز و دیگری اثر پخش. به این صورت که رشد همزمان در همه جا اتفاق نمی‌افتد، بلکه در نقاط یا قطب‌های توسعه‌ای اتفاق می‌افتد (آثار تمرکز). این نقاط توسعه را در کانال‌هایی پخش می‌کنند که کل اقتصاد را تحت تأثیر قرار می‌دهد (اثر پخش). مهم‌ترین ایراد وارده بر این نظریه، تشدید نابرابری منطقه‌ای است. نظریه رشد نوکلاسیک‌ها تحریک عوامل پخش عرضه را دلیلی برای کاهش نابرابری منطقه‌ای می‌داند (فطرس و بهشتی‌فر، ۱۳۸۵).

در ادبیات اقتصاد، رابطه بین معادلات رشد و عوامل تعیین‌کننده آن به‌طور گسترده‌ای بررسی شده است. اما در مطالعات تجربی به خصوص به دلیل پیچیدگی محاسبات اغلب از به حساب آوردن وابستگی‌های جغرافیایی غفلت شده است. رشد اقتصادی یک کشور نه تنها تحت تأثیر عملکرد اقتصادی خود بلکه تحت تأثیر عملکرد کشورهای مجاورش نیز قرار می‌گیرد (مورنو و تری‌هان، ۱۹۹۷) به طوری که رشد اقتصادی هر کشور علاوه بر نرخ رشد درون‌زای خود به نرخ رشد کشورهای مجاور نیز وابسته است. در پدیده‌های اقتصادی - اجتماعی، این ایده که جوامع با ساختارها و فرهنگ‌های تقریباً مشابه به طرف وضعیت‌های مشابه حرکت می‌کنند، یعنی با هم همگرا می‌شوند. یک تصویر متعارف از نظریه‌های مربوط به

تغییر پدیده‌های اجتماعی اقتصادی است. واژه همگرایی از دهه ۱۹۶۰ معنای مشخص تری را القا نموده و به پیوندهای فرضی بین عوامل رشد اقتصادی توأم با تغییراتی در زمینه‌های صنعت‌مداری، سازماندهی، ساختار طبقات، آموزش و نقش دولت در تضمین امنیت‌های اساسی اقتصادی اجتماعی اشاره دارد. تفکر اصلی نظریه همگرایی این است که در دستیابی کشورها به سطوح مشابهی از توسعه اقتصادی، بر حسب یک یا چند ضابطه ممکن است با هم بیشتر همگرا شده و به یک حالت پایا نزدیک‌تر شوند. در دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ پیش‌بینی همگرایی عمدتاً در رابطه با مدرن‌گرایی بود، بدین معنا که جوامع در حال توسعه، به دنبال مسیر توسعه در منطقه گام‌هایی مشابه با کشورهای توسعه‌یافته را طی می‌کنند (کسرای، ۱۳۸۶).

همگرایی از مدل‌های رشد نئوکلاسیک مانند مدل سولو و سوان به‌دست آمده است. در قالب این نظریه، اقتصادهای فقیر نسبت به اقتصادهای ثروتمند رشد سریع‌تری دارند. در ادبیات دو گونه همگرایی سیگا و بتا استفاده می‌شود. همگرایی سیگا زمانی رخ می‌دهد که پراکندگی تولید ناخالص داخلی سرانه در طول زمان کاهش یابد و همگرایی بتا زمانی واقع می‌شود که اقتصادهای فقیرتر رشد سریع‌تری نسبت به اقتصادهای با تولید ناخالص داخلی بالاتری وجود داشته باشد.

این مقاله با رهیافتی متفاوت از دیگر تحقیقات صورت گرفته در پی توضیح رشد یا رکود اقتصادی استان‌های مختلف با استفاده از عوامل اقتصادی و غیراقتصادی در چارچوب مدل رشد اقتصادی پایدار با استفاده از داده‌های تلفیقی طی دوره زمانی (۱۳۸۶-۱۳۷۹) است. به عبارت دیگر، پیشرفت‌های صنعتی و توسعه‌یافتگی نه به‌عنوان دلیل پیشرفت اقتصادی در برخی استان‌ها، بلکه ممکن است معلول شرایط اجتماعی، فرهنگی و جغرافیایی و عوامل مختلف نظیر سیاست‌های دولت، پیامدهای فناوری اطلاعات و ارتباطات (فاوا) یا مبتنی بر نظریه مرکز - پیرامون^۱ یا تحت تأثیر مجموعه‌ای از این عوامل باشد.

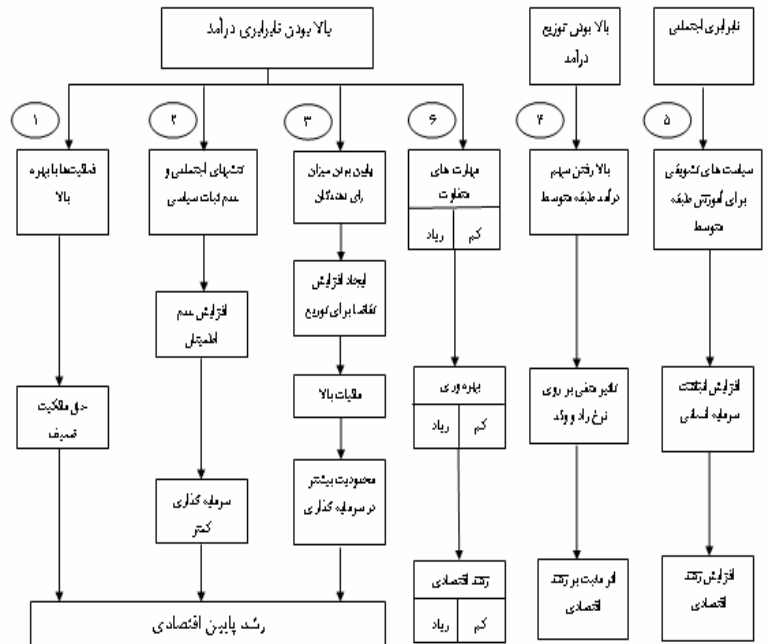
۲. پیشینه تحقیق

موضوع رشد نامتوازن منطقه‌ای طی چند دهه اخیر توجه بسیاری از اقتصاددانان منطقه‌ای را به خود جلب نموده است. وجود قطب‌های رشد، دوگانگی منطقه‌ای، افول شهرهای بزرگ، حاشیه‌نشینی در شهرها، مهاجرت جمعیت و مسئله جنوب - شمال حکایت از تأیید این مطلب دارد و تاکنون نیز تحقیقات بسیاری در هر یک از این مقولات انجام پذیرفته است. محققان به این نتیجه دست یافته‌اند که معمولاً دو نوع نیرو در این امر تأثیرگذار است، یکی باعث توزیع فعالیت‌های اقتصادی در مناطق مختلف یک کشور می‌شود و در نتیجه به‌عنوان عاملی مثبت در تمایل به نزدیکی درآمد و تولید سرانه

بین مناطق مختلف گردید که براینکه این امر به نوعی نزدیک شدن سطح زندگی مردم مناطق مختلف کشور به یکدیگر می‌باشد. عامل دیگر باعث تمرکز فعالیت‌ها در مناطق مشخص می‌شود و در نتیجه موجب افزایش نابرابری بین مناطق مختلف می‌شود (صباغ کرمانی، ۱۳۸۰).

برطرفدارترین دیدگاه در این زمینه که توسط گالور و زیر (۱۹۹۳) ارائه شده است بیان می‌کند که نابرابری^۱ نه تنها نتیجه رشد اقتصادی است، بلکه نقش مهمی در تعیین الگوی رشد ایفا می‌کند. اخیراً مباحث بسیاری برای بررسی تعامل بین رشد و نابرابری مطرح گردیده است. تلاش‌های نظری بر یافتن ارتباطات منطقی بین انباشتگی، تفاوت‌های مهارتی^۲ و دلایل اقتصاد سیاسی، ثبات یا محدودیت‌های اعتباری تمرکز نموده‌اند. براساس نظر بارو (۲۰۰۰) این تئوری‌ها در ۴ دسته کلی دسته‌بندی می‌شوند: نرخ‌های پس‌انداز و سرمایه‌گذاری، بازارهای اعتباری ناقص^۳، اقتصاد سیاسی و ناپایداری‌های اجتماعی. این باور که نابرابری شرط لازم برای بقاء انباشت سرمایه است و برابری اجتماعی با توزیع مجدد درآمدها رشد اقتصادی را کاهش می‌دهد با مطالعات مختلفی مانند آلیسینا و رودریک (۱۹۹۴)، پرسون و تابلینی (۱۹۹۴)، برتولا (۱۹۹۳) و سوریکا و چارمولاین (۲۰۰۲) رد گردید. آنها توضیح دیگری با استفاده از مؤلفه‌ها و مبانی اقتصاد سیاسی ارائه نمودند که به کانال‌های مالی^۴ معروف است. در این ارتباط، دو جریان موازی یکی تقاضا برای توزیع مجدد منابع مالی و دیگری دموکراسی در اقتصاد سیاسی، رشد و نابرابری را به یکدیگر مربوط می‌سازد. آلیسینا و رودریک (۱۹۹۴) و پرسون و تابلینی (۱۹۹۴) با استفاده از رویکرد تقاضا برای توزیع مجدد منابع مالی فرض کردند وجود نابرابری با توجه به نیاز سیاستمداران برای جلب رأی مالیات‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد (رایماس زیوکا و همکاران، ۲۰۱۰). همچنین، آنها استدلال می‌کنند یک ارتباط مثبت بین نابرابری و نرخ‌های مالیات وجود دارد. ناپایداری سیاسی-اجتماعی^۵ چارچوب احتمالی دیگری است که تأثیر منفی نابرابری بر رشد اقتصادی را می‌توان در قالب آن تحلیل کرد. نمودار (۱) به‌طور خلاصه به بررسی دیدگاه‌ها در ارتباط با نابرابری و رشد اقتصادی می‌پردازد که نتایج متفاوتی در پی دارند.

-
1. Inequality
  2. Skills Differences
  3. Credit-Market Imperfections
  4. Fiscal Channel
  5. Socio-Political Instability

- 1) Benhabib & Russtichini (1991), Keefer & Knack(2000) 4) Perotti(1996)
 2) Alesina & Perotti(1996) 5) Bourguignon & Vardier (2000)
 3) Alesina & Rodrik (1994), Bertola (1993), Persson & Tabellini (1994) 6) Mirrlees (1971)

مأخذ: رایماس زیوکا و همکاران، ۲۰۱۰.

نمودار ۱. رابطه نابرابری و رشد اقتصادی

ابهامات موجود در تئوری کاملاً با یافته‌های تجربی سازگاری دارند، یافته‌هایی که معمولاً تمایل به ثبات ندارند. موضوع نابرابری در مطالعات انجام شده اغلب به‌عنوان عاملی که به‌طور غیرمستقیم بر رشد تأثیرگذار است مشاهده می‌شود. این دیدگاه در مطالعات تجربی آلیسینا و پرسون که رابطه نابرابری و سطح رشد اقتصادی پایین را نشان دادند نیز مشاهده می‌شود. زمانی که نظریه‌پردازان در تلاش برای یافتن رابطه‌ای بین رشد و نابرابری بودند برخی از مطالعات تجربی نشان دادند که رشد تأثیر چندانی بر نابرابری ندارد. به‌طوری‌که مطالعات درون‌کشوری دنیسر و اسکویپر (۱۹۹۶)، چن و راولیون(۱۹۹۷)، اسرلی(۱۹۹۹) و دالر و کری(۲۰۰۲) موافق این مطلبند که رشد تأثیری بر نابرابری ندارد.

در هر دو زمینه تئوری و تجربی، ارتباط نابرابری و رشد بحث‌برانگیز باقی مانده است. برخی محققین معتقدند نابرابری به رشد سریعتر منتج می‌شود و برخی دیگر نابرابری را کاهش‌دهنده رشد می‌دانند. این اختلاف نظر ممکن است به دلیل کیفیت داده‌ها، مدل‌های مختلف در زمان‌ها متفاوت و همچنین خصوصیات کشورهای مختلف مورد مطالعه هر دسته باشد (رایماس زیوکا و همکاران، ۲۰۱۰). مطالعات منطقه‌ای با تأکید بر ابعاد ملی در کشورهای توسعه‌یافته به دلیل توسعه متقارن و هماهنگ استان‌ها و ایالت‌ها تا حد زیادی موضوعیت ندارد، در حالی که نابرابری منطقه‌ای در کشورهای در حال توسعه مسئله مهمی به‌شمار می‌رود و تحقیقات بسیاری در این زمینه انجام می‌شود. در این مطالعات عموماً چند پرسش مطرح می‌شود. عوامل اقتصادی و جغرافیایی مؤثر بر نابرابری‌های رشد اقتصادی چیست؟ آیا این مناطق و استان‌ها با گذشت زمان از لحاظ رشد اقتصادی همگرا می‌شوند؟ تحقیقات با اهداف مختلف و گاهی با تأکید بر متغیرهای مختلف انجام یافته است که بیشتر آنها در کشورهای در حال توسعه چین، اندونزی و آفریقای جنوبی و مطالعات معدودی در آمریکا، کانادا و ایتالیا انجام یافته است. تعدادی از پژوهش‌های انجام‌شده در زمینه عوامل مؤثر بر رشد منطقه‌ای در ایران و سایر کشورها در جدول (۱) آورده شده است.

Archive

جدول ۱. خلاصه‌ای از تحقیقات صورت‌گرفته در زمینه عوامل مؤثر بر رشد منطقه‌ای

ردیف	نویسنده	کشور - دوره مطالعه	روش	متغیرهای استفاده‌شده	نتیجه نهایی
۱	تقوایی و رحمتی (۱۳۸۵)	ایران (۱۳۸۲-۱۳۸۳)	روش تحلیل عاملی	تعداد خیرگزاری، مراکز فرهنگی، سینما، کتاب فروشی، لیتوگرافی، چاپخانه، صحافی، مؤسسه‌ی نشر، تعداد دفتر مطبوعات، نشریه، کتاب موجود و کتاب امانت داده شده	بین استان‌های کشور از نظر بهره‌مندی از فضاها و امکانات فرهنگی تفاوت چشمگیری وجود دارد.
۲	امیری و رحمانی (۱۳۸۵)	ایران (۱۳۸۲-۱۳۸۳)	روش OLS و مدل برگسندیک و اسمولدرس	سرمایه اجتماعی برون‌گروهی، سرمایه اجتماعی درون‌گروهی، درآمد اولیه، سرریز، سرمایه انسانی، سرمایه‌گذاری	سرمایه اجتماعی درون‌گروهی و برون‌گروهی رابطه منفی دارند و همچنین سرمایه اجتماعی برون‌گروهی اثر مثبت و معادل بر رشد اقتصادی دارد و علامت سرمایه اجتماعی درون‌گروهی به شاخص‌های سرمایه اجتماعی حساس است که می‌توان مثبت یا منفی باشد. اختلاف فاحشی در سطح توسعه صنعتی استان‌های کشور وجود دارد، به‌طوری‌که تعداد زیادی از استان‌های کشور در سه گروه نسبتاً توسعه‌یافته، کمتر توسعه‌یافته و توسعه‌نیافته قرار گرفته‌اند.
۳	بختیار (۱۳۸۱)	ایران (۱۳۷۶-۱۳۷۳)	تحلیل عاملی، تاکسونومی	شاخص‌های عوامل طبیعی و زیربنایی جمعیتی-آموزشی معیارهای صنعتی	رشد سرمایه و نیروی کار تأثیر مثبت دارد. ارتباط بین نابرابری و رشد اقتصادی در برخی استان‌ها مشاهده می‌شود. در برخی استان‌ها ارتباط نابرابری و رشد اقتصادی به‌صورت خطی و یوی معکوس است. مهم‌ترین عامل رشد در اندونزی
۴	رایماس زیوکا و همکاران (۲۰۱۰)	چین (۱۹۹۸-۲۰۰۶)	۲۸ داده‌های تلفیقی ۳۰ استان	تولید ناخالص صنعتی، موجودی سرمایه، نیروی شاغل و شاخص نابرابری	مهم‌ترین عامل رشد در اندونزی
۵	مار گونو و همکاران (۲۰۰۹)	اندونزی (۱۹۹۳-۲۰۰۰)	تابع تولید ترانسلوگ و کارایی فنی در ۲۶ استان	موجودی سرمایه، نیروی شاغل و روند زمانی	اتیاش سرمایه است. همچنین تغییرات تکنولوژیکی تأثیر مثبت و معادل بر رشد اقتصادی در اندونزی داشته است.
۶	لین و سونگ (۲۰۰۹)	چین (۱۹۹۵-۲۰۰۴)	حالت پایدار و هم‌جمعیتی در ۴ استان	نرخ پس‌انداز، GDP سرانه اولیه، نرخ رشد جمعیت	بین پس‌انداز رشد اقتصادی رابطه بلندمدت برقرار است.

ادامه جدول ۱.

ردیف	نویسنده	کشور - دوره مطالعه	روش	متغیرهای استفاده شده	نتیجه نهایی
۷	راتنا و همکاران (۲۰۰۹)	آمریکا (۱۹۹۹-۲۰۰۰)	فرضیه توزع اجتماعی و واگرایی و رشد اقتصادی درحالت پایدار و روش تلفیقی	توزع قومی، زبانی و مذهبی، نسبت نیروی کار شاغل در بخش غیر کشاورزی به کل اشتغال، مخارج تحقیق و توسعه، سرانه، ضریب نفوذ تلفن ثابت و اینترنت و یکپارچگی شبکه	توزع قومی تأثیر منفی و توزع زبانی تأثیر مثبت بر رشد در آمریکا داشته است. توزع قومی ملعی برای برقراری ارتباط بین گروهی ایجاد می‌کند در حالی که توزع زبانی چنین نیست.
۸	برونزینی و پیسیلی (۲۰۰۹)	ایتالیا (۱۹۸۰-۲۰۰۱)	رشد اقتصادی و روش تلفیقی ۱۱ منطقه	مخارج تحقیق و توسعه، سرمایه‌لسلی، دسترسی به حمل و نقل، تحقیق و توسعه و حمل و نقل سایر مناطق	سرمایه عمومی، انسانی و خصوصی و آثار سرریز سرمایه عمومی و تحقیق و توسعه سایر مناطق مثبت و معادار است. سرعت همگرایی میان استان‌های توسعه یافته ۲/۶۲ درصد و میان استان‌های در حال توسعه ۱/۵۶ درصد است. سرمایه فیزیکی مهم‌ترین عامل رشد است. سرمایه‌لسلی و زیرساخت حمل و نقل نقش مثبت بر رشد دارند. ارتباط نرخ رشد جمعیت و رشد اقتصادی منفی و معادار و در استان‌های فقیر شدیدتر است. باز بودن اقتصاد در استان‌های ثروتمند مثبت و در استان‌های فقیر منفی است.
۹	زو و همکاران (۲۰۰۸)	چین (۱۹۸۱-۲۰۰۴)	رشد درحالت پایدار و داده‌های تلفیقی ۲۸ استان	بهره‌وری اولیه، نیروی شاغل، تراکم جاده‌ها، نسبت صادرات به GDP، متوسط سال‌های تحصیل، نرخ پس انداز	استان‌هایی که با اقتصاد جهانی ارتباط دارند از وضعیت بهتری برخوردارند. همگرایی بین استان‌های اندونزی متناسب با برنامه‌های توسعه متفاوت است. رابطه علی از طرف ارتباط از راه دور به سمت GDP فقط در استان‌های شرقی تولمده مشاهده می‌شود ولی این ارتباط در استان‌های کم‌درآمد مرکزی و غربی وجود ندارد. بهبود زیرساخت‌های ارتباط از راه دور به تهائی برای تهبیح رشد در استان‌های مرکزی و غربی کفلی نیست و لازم است عوامل مکمل از محیط کسب و کار، شبکه حمل و نقل، تحصیلات و آموزش برای کلری بهتر از ارتباط از راه دور در استان‌های مرکزی و غربی مورد توجه قرار گیرد
۱۰	هیل و همکاران (۲۰۰۸)	اندونزی (۱۹۷۵-۲۰۰۴)	رشد در حالت پایدار و محاسبه همگرایی β و σ	نابرابری، همگرایی، تغییرات ساختاری، پویایی‌های دموگرافیکی و شاخص‌های اجتماعی	استان‌های کم‌درآمد مرکزی و غربی وجود ندارد. بهبود زیرساخت‌های ارتباط از راه دور به تهائی برای تهبیح رشد در استان‌های مرکزی و غربی کفلی نیست و لازم است عوامل مکمل از محیط کسب و کار، شبکه حمل و نقل، تحصیلات و آموزش برای کلری بهتر از ارتباط از راه دور در استان‌های مرکزی و غربی مورد توجه قرار گیرد
۱۱	شیو و لام (۲۰۰۸)	چین (۱۹۷۸-۲۰۰۴)	آزمون هم‌جمعی و علیت در ۲۲ استان	تراکم ارتباطات و ضریب نفوذ تلفن ثابت و همراه	استان‌های کم‌درآمد مرکزی و غربی وجود ندارد. بهبود زیرساخت‌های ارتباط از راه دور به تهائی برای تهبیح رشد در استان‌های مرکزی و غربی کفلی نیست و لازم است عوامل مکمل از محیط کسب و کار، شبکه حمل و نقل، تحصیلات و آموزش برای کلری بهتر از ارتباط از راه دور در استان‌های مرکزی و غربی مورد توجه قرار گیرد

ادامه جدول ۱.

نتیجه نهایی	متغیرهای استفاده شده	روش	کشور - دوره مطالعه	نویسنده	ردیف
صادرات در ۱۳ استان از ۲۷ استان به رشد اقتصادی کمک کرده است. در سایر استان‌ها، رابطه علیت یا دو طرفه یا از سوی GDP به سمت صادرات می‌باشد و بین واردات و GDP رابطه عمیق و معنادار وجود دارد.	صادرات و واردات	هم‌جمعیت و علیت گرنجری	چین (۱۹۷۸-۲۰۰۱)	لانگ و وال (۲۰۰۶)	۱۲
تعداد افراد باسواد در هر ۱۰۰۰ نفر بر جمعیت بی‌سواد و شبه بی‌سواد بالای ۱۲ سال در هر ۱۰۰۰ نفر، نسبت افراد دارای تحصیلات دانشگاهی در هر ۱۰۰۰ به افراد بی‌سواد و شبه بی‌سواد در هر ۱۰۰۰ نفر. نسبت بزرگراه‌ها بر حسب کیلومتر بر مساحت زمین‌های قابل استفاده، ارزش تولید ناخالص شرکت‌های دولتی به ارزش تولید ناخالص بخش صنعتی و نسبت نیروی کار فعال در بخش غیر کشاورزی به کل نیروی کار	سرمایه‌های فیزیکی و انسانی، زیرساخت‌های فیزیکی، نیروی کار و تغییرات نهادی بر تولید کل تأثیر معادار دارند.	تنوری رشد و داده‌های تلفیقی	چین (۱۹۸۶-۲۰۰۱)	بیگری (۲۰۰۳)	۱۳
مخارج گردشگری داخلی بر اغلب متغیرهای کلان تأثیر مثبت گذاشته است.	مخارج گردشگری داخلی و متغیرهای کلان	تحلیل توصیفی در استان‌های شمال غرب	آفریقای جنوبی - داده مقطعی	سایمن و همکاران (۲۰۰۱)	۱۴

مأخذ: نتایج تحقیق.

نتایج مطالعات نشان می‌دهند که متغیرهای اقتصادی و جغرافیایی بر نابرابری‌های منطقه‌ای مؤثرند. انباشت سرمایه‌گذاری فیزیکی، رشد نیروی کار، تنوع منابع مالی، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، ساختار رقابتی بازار، سرمایه انسانی، تحقیق و توسعه، تغییرات نهادی، زیرساخت حمل و نقل، دسترسی به فناوری اطلاعات و ارتباطات، گردشگری، نرخ پس‌انداز، بهره‌وری اولیه، نرخ رشد جمعیت، آزادی‌های اقتصادی، بازبودن اقتصاد و دخالت‌های دولت از عوامل اقتصادی مهم بر نابرابری‌ها منطقه‌ای بوده‌اند.

علاوه بر این، موقعیت‌های جغرافیایی استان‌ها از لحاظ جذب گردشگری داخلی و خارجی، جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، همسایگی با کشورهای دارای اقتصاد باز و دسترسی به ساحل در نابرابری‌های رشد اقتصادی مؤثر بوده‌اند. برتری‌های منطقه‌ای باعث می‌شوند مسئولان دولتی برای بهره‌برداری از آنها تصمیمات مساعد بگیرند و این موضوع به رشد اقتصادی استان‌ها کمک می‌کند. نتیجه نهایی مطالعات این است که نابرابری‌های منطقه‌ای موضوعی چندبعدی است و صرفاً با تأکید بر یک عامل نمی‌توان آن را توضیح داد. بدون شک عوامل اقتصادی و برتری‌های جغرافیایی و در عصر حاضر دستیابی به فناوری‌های جدید در تسریع رشد اقتصادی مؤثر بوده و می‌توانند همگرایی یا واگرایی منطقه‌ای را در پی داشته باشند.

۳. نتایج تجربی

به منظور ارزیابی عوامل اقتصادی، جغرافیایی و تکنولوژیکی مؤثر بر رشد اقتصادی استان‌های کشور، از مدل گسترش یافته استفاده می‌شود (منکیو و همکاران، ۱۹۹۲). بر اساس این نظریه رشد اقتصادی در حالت پایدار تحت تاثیر نرخ پس‌انداز انواع سرمایه (فیزیکی، انسانی و فاوا) و نرخ رشد جمعیت تعدیل یافته به نرخ استهلاك و تکنولوژیکی است. حالت توسعه یافته این مدل شامل اثر همگرایی نیز می‌باشد. در حالت رشد، متغیر وابسته تفاضل لگاریتم تولید سرانه از تولید سرانه سال قبل $ly_t - ly_{t-1}$ و متناظر با معادله (۱) می‌باشد. تصریح معادله به شرح زیر می‌باشد.

$$Ly_{it} - Ly_{it-1} = \alpha_0 + \alpha_1 LS_{1it} + \alpha_2 LS_{2it} + \alpha_3 LS_{3it} + \alpha_4 L(n_{it} + g + \delta) + \alpha_5 Ly_{it-1} + \beta X_{it} + \varepsilon_{it} \quad (1)$$

که در آن، ly_{it} : تولید ناخالص داخلی استان i ام در دوره t ام، s_1 نرخ پس‌انداز سرمایه فیزیکی، s_2 نرخ پس‌انداز سرمایه فاوا، s_3 نرخ پس‌انداز سرمایه انسانی، n نرخ رشد جمعیت، g : نرخ رشد تکنولوژی و δ : نرخ استهلاك می‌باشد. X به‌عنوان سایر متغیرهای اثرگذار بر رشد استان‌ها (متغیرهای کنترلی) می‌باشند که شامل نرخ تورم، سهم بودجه استان از کل بودجه، سهم صادرات از GDP استان، نسبت بزرگراه‌ها به مساحت استان، میزان بارندگی، فاصله از مرکز، نسبت اشتغال بخش غیرکشاورزی به کل، استان‌های دارای مرز ساحلی و استان‌های دارای مرز مشترک با کشورهای همسایه می‌باشند. ε_{it} بیانگر اجزای اختلال است. i بیانگر استان ($i: 1, 2, \dots, 30$) و t نشانگر دوره زمانی (۱۳۸۶ - ۱۳۷۹) می‌باشد. متغیرها و منابع آنها در جدول (۲) معرفی شده‌اند.

جدول ۲. متغیرها و منابع داده‌ها

ردیف	متغیر	شاخص	شرح متغیر	منبع
۱	LS ₁	سرمایه فیزیکی	لگاریتم میزان سرمایه گذاری کارگاه‌های صنعتی ۱۰ نفر کارکن و بیشتر به GDP استان	مرکز آمار ایران، کارگاه‌های صنعتی ۱۰ نفر کارکن و بیشتر
۲	Lmob	سرمایه فاوا	لگاریتم ضریب نفوذ تلفن همراه	شرکت مخابرات ایران، معاونت برنامه‌ریزی و توسعه، اداره اطلاعات و آمار
۳	Ltél	سرمایه فاوا	لگاریتم ضریب نفوذ تلفن ثابت	شرکت مخابرات ایران، معاونت برنامه‌ریزی و توسعه، اداره اطلاعات و آمار
۴	Lhu	سرمایه انسانی	لگاریتم نسبت دانشجویان استان به جمعیت استان	بانک مرکزی، اوضاع اقتصادی اجتماعی استان‌ها
۵	L(n+g+δ)	نرخ رشد جمعیت	لگاریتم رشد جمعیت تعدیل یافته به نرخ رشد فناوری (g) و استهلاك (δ) که مجموع رشد فناوری و استهلاك ۵ درصد لحاظ شده است.	مرکز آمار ایران، حساب‌های ملی (منطقه‌ای) ایران
۶	Inf	اقتصادی	نرخ تورم محاسبه شده بر اساس CPI	بانک مرکزی، اوضاع اقتصادی اجتماعی استان‌ها
۷	Lpcf	دولت گرایی	لگاریتم سهم بودجه استان از بودجه کل کشور	مرکز آمار ایران، سالنامه آماری کشور
۸	Lex	بازبودن اقتصاد (تجارت بین الملل)	لگاریتم صادرات به GDP استان	مرکز آمار ایران، کارگاه‌های صنعتی ۱۰ نفر کارکن و بیشتر
۹	Lrs	زیرساخت عمومی	لگاریتم نسبت بزرگراه‌ها به مساحت استان	بانک مرکزی، اوضاع اقتصادی اجتماعی استان‌ها
۱۰	Rain	جغرافیایی	میزان بارندگی	مرکز آمار ایران، سالنامه آماری کشور
۱۱	Lcd	جغرافیایی	لگاریتم فاصله از مرکز کشور (تهران)	پایگاه ملی داده‌های علوم زمین کشور
۱۲	Lutr	ساختار صنعتی	لگاریتم نسبت اشتغال بخش غیرکشاورزی به کل	مرکز آمار ایران، سالنامه آماری کشور
۱۳	d1	جغرافیایی	استان‌های دارای مرز ساحلی	پایگاه ملی داده‌های علوم زمین کشور
۱۴	d2	جغرافیایی	استان‌های دارای مرز مشترک با کشورهای همسایه	پایگاه ملی داده‌های علوم زمین کشور

مأخذ: نتایج تحقیق.

پیش از برآورد لازم است روش مناسب برآورد مشخص شود. بر این اساس، از آزمون F مقید و هاسمن استفاده می‌شود. آزمون F برای انتخاب مدل از میان حداقل مربعات تلفیقی^۱ و اثرات ثابت و آزمون هاسمن^۲ برای انتخاب مدل از میان اثرات ثابت و اثرات تصادفی بکار می‌روند (والتر، ۱۳۸۶). نتایج این آزمون‌ها در جدول (۳) ارائه شده است. مبنای انتخاب معادلات نتایج آزمون‌های F و هاسمن بوده است.

نتایج به دست آمده از برآورد معادله (۱) در حالت‌های مختلف (معادلات ۱-۵) که با در نظر گرفتن اثر همگرایی بین استان‌ها برآورد شده‌اند. نشان می‌دهد که:

- نتایج معادله (۱) نشان می‌دهد سرمایه فیزیکی، فاوا و انسانی تأثیر مثبت و رشد جمعیت تأثیر منفی بر رشد اقتصادی استان‌ها دارند. ضریب بهره‌وری اولیه منفی و معنادار است؛ به این معنا که رشد اقتصادی استان‌های فقیر بیش از استان‌های غنی بوده است و همگرایی بین استان‌ها تأیید می‌شود.

- در معادله (۲) به جای ضریب نفوذ تلفن همراه از ضریب نفوذ تلفن ثابت استفاده شده است. نتایج نشان می‌دهد تأثیر شبکه تلفن ثابت بیش از شبکه تلفن همراه است. دلیل این موضوع پیشینه تلفن ثابت و بزرگ‌تر بودن اندازه شبکه تلفن ثابت در مقایسه با تلفن همراه است. افزون بر این کاربری تلفن ثابت از تلفن همراه برای اقشار مختلف مردم ساده‌تر می‌باشد. البته رشد اندازه شبکه تلفن همراه سریع‌تر از تلفن ثابت بوده است. در این حالت نیز همگرایی بین استان‌ها تأیید می‌شود.

- معادله (۳) با لحاظ کردن متغیرهای محیطی برآورد شده است. نتایج نشان می‌دهد باز بودن اقتصاد استان‌ها (نسبت صادرات به تولید ناخالص داخلی هر استان) و ساختار صنعتی (اشتغال بخش غیرکشاورزی به کل اشتغال) اثرات مثبت و معنادار بر رشد اقتصادی استان‌ها دارند. همچنین زیرساخت حمل‌ونقل و وابستگی به بودجه دولتی تأثیر مثبت و غیرمعنادار بر رشد اقتصادی دارند. تورم تأثیر منفی ولی غیرمعنادار بر رشد اقتصادی استان‌ها داشته است. با توجه به اینکه سرمایه‌گذاری فیزیکی کل کشور محدود به چند استان بوده لذا به تبعیت از این موضوع، صادرات در بین استان‌های کشور نیز محدود به همین چند استان می‌باشد. اگر چه بسیاری از استان‌های کشور در تولید محصولات کشاورزی تخصص دارند اما به دلیل نداشتن صنایع تبدیلی و تکمیلی قادر به صادرات محصولات خود نمی‌باشند. با توجه به تحقق نیافتن سرمایه فیزیکی در اکثر استان‌های کشور و نبود صنایع و کارخانجات در این استان‌ها، طبیعتاً اشتغال در بخش صنعت نیز در این استان‌ها کاهش می‌یابد. دو عامل بازبودن اقتصاد و ساختار

1. Pooled Least Square (PLS)
2. Hausman Test

صنعتی که با توجه به نتایج اقتصادسنجی تاثیر مستقیم بر رشد اقتصادی استان‌ها دارند، محدود به چند استان بوده و رشد سایر استان‌ها به واسطه این عوامل کم می‌باشد.

ویژگی‌های جغرافیایی استان (میزان بارندگی) اثر اندک ولی معنادار بر رشد استان‌ها دارد. همچنین نتایج نشان می‌دهد دوری از مرکز (تهران) تأثیر منفی بر رشد اقتصادی استان‌ها دارد. این نتیجه تأییدی بر تمرکزگرایی و وابستگی اقتصاد استان‌ها به اقتصاد استان تهران می‌باشد. علاوه بر متغیرهای یادشده، از متغیر مجازی دسترسی به دریا به‌عنوان مزیتی برای حمل‌ونقل دریایی و جاذبه‌های گردشگری و متغیر مجازی استان‌های مرزی به‌عنوان مزیتی برای تجارت با کشورهای همسایه نیز استفاده شد. نتایج تأثیر مثبت دسترسی به دریا و حمل‌ونقل دریایی را تأیید می‌کند ولی به نظر می‌رسد همسایگی با کشورها لزوماً به رشد اقتصادی استان‌ها کمک نمی‌کند. به نظر می‌رسد ناامنی و بی‌ثباتی بیشتر کشورهای همسایه ایران تأثیر منفی بر سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی در استان‌های مرزی کشور ایران دارد. استان سیستان و بلوچستان با وجود مرزی بودن و دسترسی به آب‌های آزاد از رشد پایینی برخوردار است که این موضوع به دلیل ناامنی در مرزهای این استان و وجود ریسک بالا برای سرمایه‌گذاری در این استان می‌باشد. اما دسترسی به آب‌های آزاد در سایر استان‌ها که مشکل ریسک سرمایه‌گذاری ندارند در رشد اقتصادی آنها موثر است.

● معادله (۴) با حذف متغیرهای کم‌اثر و غیرمعنادار بر رشد اقتصادی برآورد شده است. نتایج نشان‌دهنده تأثیر مثبت سرمایه فیزیکی، سرمایه فاوا، سرمایه انسانی، باز بودن اقتصاد و ساختار صنعتی و تأثیر منفی نرخ رشد جمعیت بر رشد اقتصادی استان‌ها می‌باشد.

● معادله (۵) با متغیرهای معادله (۴) ولی به روش GMM برآورد شده است. هر چند نتایج تغییراتی را نشان می‌دهند ولی جهت اثرگذاری و معناداری آنها همچنان به قوت خود باقی هستند. نتایج نشان‌دهنده اثرات مثبت دسترسی به آبراه‌ها و اثرات منفی همسایگی با کشورهای همسایه بر رشد اقتصادی هستند. با وجود تغییر اندک مقدار ضرایب در روش‌ها و مدل‌های مختلف، علامت ضرایب تغییر نمی‌کند. بنابراین ضرایب برآورد شده از پایداری بالایی برخوردار هستند. در مجموع می‌توان نتایج برآوردهای مختلف را به شرح زیر خلاصه نمود. سرمایه فیزیکی، سرمایه انسانی، شبکه‌های ارتباطی، باز بودن اقتصاد، ساختار صنعتی، نرخ رشد جمعیت و دسترسی به آبراه‌ها و واقع شدن در مرزهای جغرافیایی و دوری از مرکز کشور تأثیرگذارترین متغیرها بر رشد اقتصادی هستند. همچنین سرعت همگرایی بالایی بین استان‌ها مشاهده می‌شود.

جدول ۳. عوامل مؤثر بر رشد اقتصادی استان‌ها (۱۳۸۶-۱۳۷۹)

$ly - ly_{t-1}$ (حالت رشد)					متغیر	ردیف
۵	۴	۳	۲	۱		
۲/۸*	۴*	۳/۳*	۰/۶۴*	۱*	C	۱
۰/۰۴**	۰/۰۱۵***	۰/۰۴۱**	۰/۰۴۳*	۰/۰۲۷ ^x	lsi	۲
۰/۲۱*	۰/۲۳*	۰/۲۲*	-	۰/۱۴*	lmob	۳
⊕	#	-	۰/۳۶*	-	ltel	۴
۰/۰۳**	۰/۰۳۱**	۰/۰۱۲ ^x	۰/۰۰۵	۰/۰۳***	lhu	۵
-۰/۰۰۸***	-۰/۱۸**	-۰/۱۸**	۰/۰۲۲	-۰/۰۰۵	$L(n+g+\delta)$	۶
-۰/۴۸*	-۰/۷۶*	-۰/۷۷*	-۰/۴۳*	-۰/۲۷*	Ly_{t-1}	۷
-	-	-۰/۰۰۱	-	-	inf	۸
-	-	۰/۰۲۴	-	-	Lpcf	۹
۰/۰۳۶*	۰/۰۱۳*	۰/۰۱۵*	-	-	lex	۱۰
-	-	۰/۰۳۱	-	-	lrs	۱۱
-	-	۰/۰۰۰۳**	-	-	rain	۱۲
-	-	-۰/۰۱۶ ^x	-	-	Lcd	۱۳
۰/۳۲*	۰/۳۹*	۰/۳۶**	-	-	lutr	۱۴
۰/۰۷۶*	۰/۱۹*	۰/۱۳*	-	-	d1	۱۵
-۰/۰۶۱***	-۰/۳۲*	-۰/۳۱*	-	-	d2	۱۶
-	۵۴/۱	۸۷	۱۲	۹/۲	F test	
-	۸	۱۴/۷	۳/۲	۶	Hausman	
GMM	RE	RE	RE	RE	روش برآورد	
۰/۵۷	۰/۶۵	۰/۶۵	۰/۴۹	۰/۴۸	R^2	

*, **, ***, به ترتیب به مفهوم معناداری ضرایب در سطح ۱، ۵ و ۱۰ درصد خطا می‌باشد.

x: آماره t ضریب برآوردی بیش از یک است.

در معادله (۳) وقتی به جای متغیر lmob از ltel استفاده می‌شود ضریب این متغیر برابر ۰/۴۲ بوده و در سطح یک درصد خطا معنادار است. در ضرایب سایر متغیرها تغییرات معناداری مشاهده نمی‌شود.

⊕ در معادله (۵) وقتی به جای متغیر lmob از ltel استفاده می‌شود ضریب این متغیر ۰/۳۴ بوده و در سطح یک درصد خطا معنادار است. در ضرایب سایر متغیرها تغییرات معناداری مشاهده نمی‌شود.

تأثیر متغیرهای کنترلی دیگر از قبیل تسهیلات اعطایی بانک‌ها، مانده حساب سپرده بانک‌ها، سهم بودجه عمرانی از کل بودجه استان، سهم ارزش افزوده هتل و رستوران از تولید ناخالص داخلی استان، مخارج تحقیق و توسعه کارگاه‌های صنعتی و سهم سرمایه‌گذاری نرم‌افزار کارگاه‌های صنعتی نیز مورد آزمون قرار گرفتند که هیچ‌یک معنادار نبودند.

مأخذ: نتایج تحقیق.

1. Growth Regression

۴. نتیجه‌گیری و پیشنهادها

در این مقاله عوامل مؤثر بر رشد اقتصادی استان‌ها در چارچوب مدل رشد اقتصادی پایدار طی دوره زمانی (۱۳۸۶-۱۳۷۹) ارزیابی شد. نتایج نشان می‌دهد سرمایه‌های فیزیکی، انسانی و فاوا بر رشد اقتصادی استان‌ها تأثیر مثبت و مستقیم دارد و رشد جمعیت تأثیر منفی بر رشد استان‌ها دارد. درجه بازبودن اقتصاد و ساختار صنعتی نیز ارتباط مستقیمی با رشد استان‌ها دارد. ویژگی‌های جغرافیایی استان‌ها (میزان بارندگی) اثر اندک اما معناداری بر رشد استان‌ها دارند. همچنین، نتایج نشان می‌دهد دوری از مرکز (تهران) تأثیر منفی بر رشد اقتصادی استان‌ها دارد. این نتیجه تأییدی بر تمرکزگرایی و وابستگی اقتصاد استان‌ها به اقتصاد استان تهران می‌باشد. علاوه بر متغیرهای یادشده، متغیر مجازی دسترسی به دریا به‌عنوان مزیتی برای حمل‌ونقل دریایی و جاذبه‌های گردشگری و متغیر مجازی استان‌های مرزی به‌عنوان مزیتی برای تجارت با کشورهای همسایه نیز تأیید می‌شود. از لحاظ همگرایی بین استان‌ها، رشد اقتصادی استان‌های فقیر بیش از استان‌های غنی است. مهم‌ترین یافته کلیدی این تحقیق این است که رشد اقتصادی استان‌ها تحت تأثیر عامل واحد نیست، بلکه عوامل مختلفی در شکل‌گیری رشد اقتصادی استان‌ها مؤثرند هستند و نمی‌توان این فرضیه را پذیرفت که منشأ رشد اقتصادی استان‌ها، بودجه دولت است بلکه قابلیت‌های صنعتی و جغرافیایی استان‌ها و همچنین زیرساخت‌های عمومی بر رشد اقتصادی استان‌ها آثار قابل ملاحظه‌ای دارند. به نظر می‌رسد تمرکز استان‌ها به قابلیت‌های منطقه‌ای و جغرافیایی می‌تواند تحول مهمی در رشد اقتصادی استان‌ها در پی داشته باشد. همچنین فراهم کردن رشد صنایع تولیدی و خدماتی می‌تواند با جذب بخشی از نیروی کار فعال در بخش کشاورزی به صنعتی شدن استان کمک کند. همچنین، نتایج نشان می‌دهد اثر خالص رشد جمعیت بر رشد اقتصادی منفی است و انتظار نمی‌رود نرخ رشد جمعیت بتواند به افزایش رشد اقتصادی استان‌ها کمک کند. بدون شک بکارگیری فناوری‌های جدید در فرایندهای تولید می‌تواند به کاهش هزینه‌ها و رقابتی شدن صنایع کمک کند و بهره‌وری این صنایع را افزایش دهد.

منابع

- امیری، میثم و تیمور رحمانی (۱۳۸۵)، "بررسی آثار سرمایه اجتماعی درون و برون‌گروهی بر رشد اقتصادی استان‌های ایران"، دو فصلنامه علمی پژوهشی جستارهای اقتصادی، سال سوم، شماره ششم.
- اشرف‌زاده، حمیدرضا و نادر مهرگان (۱۳۸۷)، *اقتصاد سنجی پانل دیتا*، انتشارات مؤسسه تحقیقات و تعاون دانشگاه تهران.
- بختیاری، صادق (۱۳۸۱)، "تحلیل مقایسه‌ای از توسعه صنعتی استان‌های مختلف کشور"، پژوهشنامه بازرگانی، بهار، شماره ۶.
- صباغ کرمانی، مجید (۱۳۸۰)، "تجزیه و تحلیل نابرابری‌های منطقه‌ای اشتغال در استان‌های کشور"، مجله مدرس، دوره ۵، شماره ۲.
- عمادزاده، مصطفی، بکتاش، فروزان (۱۳۸۴)، "اثر آموزش بر ارزش افزوده بخش صنعت"، مجله دانش و توسعه، شماره ۱۶.
- فطرس، محمدحسن و محمود بهشتی‌فر (۱۳۸۵)، "تعیین سطح توسعه‌یافتگی استان‌های کشور و نابرابری بین آنها طی سال‌های ۱۳۷۳ و ۱۳۸۳"، نامه اقتصادی، جلد ۲، شماره ۲.
- کسرای، اسرافیل، (۱۳۸۶)، "نظریه همگرایی، وابستگی فضایی و رشد منطقه‌ای"، مجله تحقیقات اقتصادی، شماره ۷۷.
- والتر اندرس (۱۳۸۶)، *اقتصادسنجی سری زمانی با رویکرد کاربرد*، ترجمه مهدی صادقی، انتشارات دانشگاه امام صادق.
- Alesina, A. & D. Rodrik** (1994), "Distributive Politics and Economic Growth", *Quarterly Journal of Economics*, Vol. 109, No. 2, PP. 465-490.
- Bronzini, R. & P. Piselli** (2009), "Determinants of Long-Run Regional Productivity with Geographical Spillovers: The Role of R&D, Human Capital and Public Infrastructure", *Regional Science and Urban Economics*, Vol. 39, PP. 187-199.
- Biggeri, Mario** (2003), "Key Factors of Recent Chinese Provincial Economic Growth", *Journal of Chinese Economic and Business Studies*, Vol. 1, No. 2, PP. 159-183.
- Barro, R.** (2000), "Inequality and Growth in a Panel of Countries", *Journal of Economic Growth*, Vol. 5, No. 1, PP. 5-32.
- Bertola, G.** (1993), "Factor Shares and Savings in Endogenous Growth", *American Economic Review*, Vol. 83, No. 5, PP. 1184-1198.
- Chen, Shaohua & Martin Ravallion** (1997), "Can High Inequality Developing Countries Escape Absolute Poverty?", *Economics Letters*, Vol. 56, PP. 51-57.
- Deininger, K. & L. Squire** (1996), "A New Data Set Measuring Income Inequality", *The World Bank Economic Review*, Vol. 10, No. 3, PP. 565-591.
- Dollar, D. & A. Kraay** (2002), "Growth is Good for the Poor", *Journal of Economic Growth*, Springer, Vol. 7, No. 3, PP. 195-225.
- Easterly, W.** (1999), "Life During Growth", *Journal of Economic Growth*, Vol. 4, No.3, PP. 239-276.
- Hill, Hal, Resosudarmo, Budy P. & Yogi Vidyattama** (2008), "Indonesians Changing Economic Geography", *Bulletin of Indonesian Economic Studies*, Vol. 44, No. 3, PP. 407-435.

- Galor, O. & J. Zeira** (1993), "Income Distribution and Macroeconomics", *Review of Economic Studies*, Vol. 60, No. 1, PP. 35-52.
- Lean, H. H. & Y. Song** (2009), "The Domestic Savings and Economic Growth Relationship in China", *Journal of Chinese Economic and Foreign Trade Studies*, Vol. 2 No. 1, PP. 5-17, A. at www.emeraldinsight.com/1754-4408.htm.
- Lungwall, C.** (2006), "Export-led Growth: Application to China's Provinces, (1978-2000)", *Journal of Chinese Economic and Business Studies*, Vol. 4, No. 2, PP. 109-126.
- Margono, Heru, Sharma, Subhash C., Sylwester, Kevin & Usama Al-Qalawi** (2009), "Technical Efficiency and Productivity Analysis in Indonesian Provincial Economies", *Applied Economics*, First Published on: 11 June (iFirst).
- Moreno Ramon & B. Trehan** (1997), "Location and the Growth of Nations", *Journal of Economic Growth*, Vol. 2.
- Mankiew, N.G., Romer, D. & D.N. Weil** (1992), "A Contribution to the Empirics of Economic Growth", *Quarterly Journal of Economics*, Vol. 107, No. 2, PP. 407-37.
- Pohjola, M.** (2002), "The New Economy: Facts, Impacts and Policies", *Information Economics and Policy*, Vol. 14, No. 2, P. 137.
- Persson, T. & G. Tabellini** (1994), "Is Inequality Harmful for Growth?", *American Economic Review*, Vol. 84, No. 3, PP. 600-621.
- Ratna, N. N., Grafton, R. Q. & T. Kompas** (2009), "Is Diversity Bad for Economic Growth? Evidence from State-Level Data in the US", *The Journal of Socio-Economics*, Vol. 38, PP. 859-870.
- Rymaszewska, Joanna Gravier, Joanna Tyrowicz & Jacek Kochanowicz** (2010), "Intra-Provincial Inequalities and Economic Growth in China", *Economic Systems*, Available at: <http://works.bepress.com/jtyrowicz/21>.
- Saayman, Melville, Saayman, Andrea & A. Rhodes Juliet** (2001), "Domestic Tourist Spending and Economic Development: The Case of the North West Province", *Development Southern Africa*, Vol. 18, No. 4, PP. 443 – 455.
- Shiu, Alice, Lam & Pun-Lee** (2008), "Causal Relationship between Telecommunications and Economic Growth in China and its Regions", *Regional Studies*, Vol. 42, No. 5, PP. 705- 718.
- Thorbecke, E. & C. Charumilind** (2002), "Economic Inequality and its Socioeconomic Impact", *World Development*, Vol. 30, PP. 1477-1495.
- World Bank** (1997), *World Development Indicators 1997 CD-ROM*. Washington, D.C.: International Bank for Reconstruction and Development.
- Zou, Wei, Zhuang, Ziyin, Zhou, Hao & Song, Hairong** (2008), "Measuring Divergence in Provincial Growth in China (1981-2004)", *Journal of Economic Policy Reform*, Vol. 11, No. 3, PP. 215- 227.

Archive of SID